

Populus alba

topola biała

Potężne drzewo osiągające nawet do 40 m wysokości. Tworzy szerokie, zaokrąglone korony. Kora jasnoszara do kremowobiałej, u podstawy pnia ciemniejsza i staje się głęboko, romboidalnie spękana. Liście zróżnicowane, na długopędach 3-5-kłapowe duże, z wierzchu ciemnozielone i białe po spodniej stronie. Na krótkopędach są mniejsze z falistowrębnymi brzegami. Kwitnie w marcu, kwietniu przed rozwojem liści. Roślina dwupienna. Kwiaty zebrane w kotkowate kwiatostany, męskie – grube i czerwone, żeńskie – cienkie i żółtozielone. Owocem jest torebka z białymi, puchatymi nasionami, dojrzewającymi już w maju i mocno zaśmiecającymi okolicę. Mogą kiełkować już w tym samym roku. Gatunek o niewielkich wymaganiach. Najlepiej rośnie na stanowiskach słonecznych w przeciętnej, nawet ubogiej glebie. Drzewo odporne na warunki miejskie, susze i zanieczyszczone powietrze. Ładne drzewo do sadzenia w parkach i na trudnych terenach, np. po rekultywacji. Nieprzydatne jako alejowe lub przyuliczne. Warto wybierać klony męskie, które nie zaśmiecają okolicy nasionami i nie dają samosiewu.

autorzy opisu tekstowego: Wojciech Górka; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny Europa, zachodnia część Azji, Afryka Północna

grupa roślin liściaste

autorzy opisu tabelarycznego: Wojciech Górka; , Związek Szkółkarzy Polskich;

